

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/109/2016
Identifikačné číslo spisu:	3807213016
Dátum vydania rozhodnutia:	21.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3807213016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobcu E. D., bývajúceho v X., zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Ľubica Lukáčová, s.r.o., so sídlom v Prievidzi, M. Hodžu 10/3, proti žalovaným 1/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, 2/ Slovenskej kancelárii poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 82, IČO: 360 622 35, o zaplatenie náhrady škody 47 052,38 €, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 12C/202/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. marca 2016 sp.zn. 17Co/233/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná 2/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. júna 2014, č.k. 12C/202/2007-425 výrokom I. žalobu voči žalovanej 1/ zamietol a uložil žalobcovi nahradiť jej trovy konania vo výške 829,24 €, výrokom II. žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 16 430,99 €, v prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanej 2/ zamietol a uložil žalovanej 2/ povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 2 637,65 €, výrokom III. uložil žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 985,50 € a nahradiť štátu trovy konania vo výške 251,27 €. Žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a uložil mu povinnosť zaplatiť trovy konania štátu vo výške 468,28 €. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalobca a žalovaná 2/.

2. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. marca 2016 sp.zn. 17Co/233/2015 výrokom I. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. týkajúcom sa náhrady trov konania zmenil tak, že žalovaná 1/ nemá právo na náhradu trov konania; výrokom II. zmenil výrok II. rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol a žalovanej 2/ náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal; výrokom III. zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III. o povinnosti žalovanej 2/ zaplatiť súdny poplatok zo žaloby, výrokmi IV., V, VI. zmenil výrok III. napadnutého rozhodnutia v ďalšej časti

tak, že štátu náhradu trov konania voči žalovanej 2/ nepriznal; žalobcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov; štátu náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, výrokom VII. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov odvolacieho konania vo výške 985,50 € do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia; výrokom VIII. uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,77 € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. O povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na plný úspech žalovanej 2/ v odvolacom konaní.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku VII. napadol dovolaním žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého podanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Odvolaciemu súdu vytýkal, že na rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania neaplikoval ustanovenie § 150 O.s.p., hoci v prejednávanej veci išlo o prípad hodný osobitného zreteľa. Uvedené vyplýva z toho, že jeho povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanej 2/ vznikla v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Zároveň poukázal na to, že jeho príjem pozostáva len z invalidného dôchodku a úrazovej renty. Aj s ohľadom na majetkové pomery žalovanej 2/ by aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p. nebola v rozpore s dobrými mravmi. Žiadal, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého výroku rozhodnutia odvolacieho súdu a následne toto rozhodnutie zmenil tak, že žalovanej 2/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi neprizná.

4. Žalovaná 2/ k podanému dovolaniu uviedla, že v zmysle ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. ide o dovolanie procesne neprípustné a zároveň nedôvodné, keď majetkové pomery žalobcu nie je možné považovať za neprimerané. Žalobca bol v konaní po celú dobu kvalifikovane právne zastúpený a preto jeho neúspech v konaní, ani uložená povinnosť náhrady trov odvolacieho konania nie je v rozpore s dobrými mravmi.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Žalobca dovolaním síce napadol rozsudok odvolacieho súdu avšak vo výroku o trovách odvolacieho konania, v ktorej časti má napadnuté rozhodnutie povahu uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým bolo dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie žalobcu smeruje proti uzneseniu, ktoré nemá znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., preto prípustnosť jeho dovolania z týchto ustanovení nevyplýva.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až f/ O.s.p. netvrdil a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Dovolanie žalobcu tak nebolo procesne prípustné ani v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p.

9. Žalobca v dovolaní výslovne namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) spočívajúce v tom, že na vec neaplikoval ustanovenie § 150 O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa stabilnej judikatúry najvyššieho súdu ale nezakladalo (a účinky umožňujúce meritórny

dovolací prieskum nevyvolávalo) to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). V dôsledku toho posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keď dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nešlo, preto sa dovolací súd nemohol zaoberať obsahom dovolacích námietok žalobcu.

10. V danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.